

Ліцейні вітражі

ГАЗЕТА РУСАНІВСЬКОГО ЛІЦЕЮ №24 КВІТЕНЬ 2013

НОВИНИ РЛ – 2013 «ЗНАЙ НАШИХ!» ВІТАЄМО! РАДІЄМО! ПИШАЄМОСЬ!

Дарина Кравець, 11-А клас:
III місце на Всеукраїнській олімпіаді з фізики, член збірною України для участі в міжнародній олімпіаді European Girls' Mathematical Olympiad: EGMO 2013 in Luxembourg

Євген Чаповський, 11-А,
III місце на Всеукраїнській олімпіаді з інформатики

Олексій Анатолійович Овсянников, учитель фізики, II місце в м.Києві у Всеукраїнському конкурсі «Учитель року-2013», учасник III (всеукраїнського) етапу в Кривому Розі

Людмила Олександрівна Мазуркевич, учитель географії, економіки, I місце в м. Києві у Всеукраїнському конкурсі «Джерело творчості» керівників гуртків в номінації «Туризм та краєзнавство», учасниця III (всеукраїнського) етапу

Ліля Василівна Марченко, учитель інформатики, II місце в Дніпровському районі у Всеукраїнському конкурсі «Учитель року-2013»

ПРОГРАМА

«КВІТЕНЬ-ФЕСТ 2013»

12 квітня (п'ятниця) 13.00
Урочиста лінійка. Презентація газети «Ліцейні вітражі»

13 квітня (субота) 10.00–14.00
XVIII Відкрита математична олімпіада з математики Русанівського ліцею

14 квітня (неділя) 10.00–14.00
VII Олімпіада з головоломок

15 квітня (понеділок) 12.55–14.30
Літературно - музичний урок «Нумерологія в повісті О. С.Пушкіна «Пікова дама» 14.45–17.00

Інтелектуальна гра «Брейн-ринг»

16 квітня (вівторок) 9.00–15.00
Занурення
Наукові читання «Можу навчити»

17 квітня (середа) 9.00–18.00
День музеїв 19.00–21.00
Вечір авторської пісні

18 квітня (четвер) 14.00–17.00
Святковий концерт «День народження ліцею»

19 квітня (п'ятниця) 14.30–17.00
Розбір задач, апеляція, нагородження

20 квітня (субота) 13.00–16.00
Змагання з волейболу: вчителі – учні – батьки

Я люблю своє місто
у сяйві нічних ліхтарів,
Хоч буває мій Київ захмареним,
сірим, буденним.
Я люблю своє місто
в зимовім потопі снігів,
Що під куполом хмар вітром віє
про щось сокровенне.

Я люблю своє місто,
яким би воно не було.
Люди, втома, блукання одними
і тими ж шляхами...
І воно між собою,
неначе між іншим, сплело
Небайдужих і тъмяних
із різними зовсім серцями.

Катерина Пузирна,
випускниця 2012 року

ОЛІМПІАДНА ЦИФРОЛОГІЯ

Ну що, друзі, навчальний рік збігає, більшість олімпіад і конкурсів вже відбулися, і час збирати розкидане каміння. Загальна вага перемог на районному етапі сягнула позначки 168 (у ліцеї наївчається 172 учні). Але в олімпіадному марафоні високі показники мали 77 учнів. Саме вони, маючи по кілька перемог, і дали таку симпатичну та доволі кругленку цифру. Якщо глянути збоку відсотків, то 172 перемог на 173 учні — це 98%. Якщо глянути на кількість учасників — то це 44,5% від усіх ліцеїстів. Міський етап має інші цифри, не менш привабливі: 56 перемог (33% на 172 учні, тобто третина) на 37 учасників (22%). МАН районне дало 7 призових місць, міське 3: Плотников М. (11-А, I місце з геометрії), Грищенко О. (11-А, II з математики), Безвершенко А. (10-А, III з теорії фізики). З Всеукраїнських олімпіад привезли 3 перемоги, з МАН — 1. Отже, загальна кількість усіх перемог — 238 (якщо скласти всі цифри, виходить 4 — число Землі, за піфагорійцями — корінь усіх речей, першоджерело, а за письменником Б. Вербером, — цифра, що символізує Людину!!!)

Але, друзі, ви розумієте, що це не межа, адже досконалість меж не знає. Так що у вас ще все попереду.

Цікаво, хто з ліцеїстів очолює рейтингову таблицю олімпіадного руху?

I місце — Кравець Дарина (11-А) — 14 перемог (10 район + 3 місто + 1 Україна)

II місце — Скубенко Валерія (9 кл.) — 9 (7 + 2) Сахацький Костянтин (10-Б) — 9 (7+2)

III місце — Сахацька Анастасія (8 кл.) — 7 (5 + 2) Павленко Павло (11-А) — 7 (6+1), Чаповський Євген (11-А) — 7 (4+2+1)

На п'яти лідерам наступають Харченко Дмитро (10-А) — 6 перемог (4+2), Нагорна Таїя (10-Б) — 5, Моторна Євгенія (9 кл.) — 5 (4+1), Вовк Богдана — 5 (3+2), Шатохіна Валерія — 5, Діомідов Євген — 5 (3+1+1). А за ними дуже щільно, дружнimiми рядами крокують інші ліцеїсти, вектор руху яких чітко спрямований на ПЕРЕМОГУ.

Отже, влучно підмітив свого часу Бертольд Брехт: «Хто змагається, може програти. А хто не змагається, уже програв».

ПОСМІХНІТЬСЯ! ГУМОР ДЛЯ БАТЬКІВ

* Задаючи домашнє завдання, учителі ціляться в учнів, а влучають у батьків (Д.Симеон).

* Самоук — це школяр, батьки якого не роблять за нього уроки.

* Нелегко поставити дітей на ноги — особливо рано-вранці.

* Навчайте дітей мовчати. Говорити вони навчаться самі (Б. Франклін).

* Якщо син переростає батька, батько доношує стари штани сина (Я. Inoxhorська).

* Якби мій тато був сміливішим, я був би на три роки старшим (М. Ашар).

* Чесна дитина любить не маму й тата, а тістечка з кремом (Дон-Амінадо)

СПЕЦКУРСИ (НЕЗАЛЕЖНЕ ОПИТУВАННЯ)

Як відомо, крім профільних предметів у ліцеї проводяться спецкурси з фізики й математики. Викладачами є як наші випускники, так і найвідоміші викладачі міста зі званнями й науковими ступенями. Звичайно, часу на спецкурсах учні проводять чимало. Чи варто так занурюватися в предмети, вивчати те, що виходить далеко за межі програми?

Учні (7 клас):

— На спецкурсах складно, але цікаво. Я вже в 7 класі знаю те, що вивчають в інституті на 2-му курсі і розумію це. Відчуваю себе розумнішим за звичайніх школярів, і це тішить.

— Це розширює наш математичний і фізичний кругозір. А нове — завжди цікаво.

— Перебуваючи у Москві на олімпіаді, беручи участь в інтелектуальному марафоні, дуже відчули, що нам дали за півроку наші спецкурси!

Батьки (8 клас):

— Чим більше викладачів наші діти бачать, тим краще. Різний стиль, методики.

— Завдяки спецкурсам зрозуміли, що в РЛ не розважають дітей, а навчають.

Випускники (2011, 2012 pp.):

— Тільки з часом розумієш, що для тебе дали спецкурси, особливо, коли ти серед інших студентів.

— Зараз ліцей ще більше розгорнув діяльність щодо спецкурсів. Стільки цікавих людей їх ведуть! Заздрю теперішнім ліцеїстам.

АФОРІЗМИ РЛ

Песиміст — це людина, котра ще не читала нашої газети!

Білим по чорному — так виглядають новини РЛ на фоні новин сучасних ЗМІ.

Якщо дитина своїми запитаннями все частіше заганяє батьків у глухий кут, час її віддавати до Русанівського ліцею.

Адреса місця, де приймають дітей із валізами запитань: бульвар Давидова, 17А.

РУСАНІВСЬКИЙ ЛІЦЕЙ

фізико-математичного профілю

запрошує
на тестування з математики
для вступу до ліцею

до 7 загальноосвітнього класу раннього ступеня навчання
до 8 класу (I курс) математичного профілю
до 10 класу (III курс) фізико-математичного профілю

тестування відбудеться

I тур 27.04.2013 р. о 10.00

II тур 18.05.2013 р. о 10.00

наша
адреса:
довідки
за телефоном:
e-mail:

Київ, бульвар Давидова, 17А (близько від станції м. «Лівобережна»
авт. №№49, 95, 108 до зупинки Кінотеатр «Краків»)
517-38-46, 295-89-69
info@rl.kiev.ua

РУСАНІВСЬКИЙ ЛІЦЕЙ — МОСКВА

З 28 лютого по 3 березня 2013 ми, команда учнів 7-8 класів Рл на чолі з Харченко Л.А., скористалася щасливою нагодою, що математика немає кордонів, і з ра-

дістю прийняла запрошення наших друзів із школи №548 (освітній комплекс «Царицино») взяти участь в олімпіаді з математики, фізики та в першості з головоломок. До цього з цікавістю та з деякою заздрістю розглядали фото на сайті та читали захоплюючий звіт про відвідини Москви минулого року нашими попередниками. Настала наша черга — світ подивитися та й себе показати!

Школа №548 нас вразила масштабами, картиною галереєю, бібліотекою і, звичайно, історією...

Усі події відбувалися дуже швидко: інтелектуальний марафон на знання різних предметів, олімпіада, лекції, екскурсії, знайомства, спілкування з москвичами, калінінградцями, тамбовцями. Запам'яталася лекція за програмою «Жива математика» з практикуром, де нас навчали будувати різні криві. Складною, але приголомшливою була лекція «Фізика та її проблеми на початок ХХІ століття». Найдоступнішою виявилася лекція «Розв'язання задач різними способами».

Поїздка промайнула, як один день. Лишилися приемні спогади про наші хвилювання, гостинність партнерів, радість від здобутих перемог. Усе ж таки не підвели Русанівський ліцей й привезли нагороди за здобутки в олімпіаді міжнародного рівня: Великий Данило (7 кл.) — І місце; Ананіч Ілля (7 кл.) — ІІ; Шандиба Станіслав (7 кл.) — ІІІ. Корніenko Антон (8 кл.) — І місце. А також команда здобула ІІ місце в турнірі з головоломок, а Софія Курбатова — ІІІ місце в особистій першості.

Чекаємо на візит наших друзів з Москви та Калінінграду для участі в подіях «Квітень-фест 2013».

За матеріалами Софії Курбатової, учениці 7 класу

**Якщо ви володієте знанням, дайте іншим за-
палити від нього свої світильники.**

Т. Футлер

МОСКВА И МОСКВИЧИ

Полтора місяця назад ровно один день провёл в Москве.

Пригласили выступить перед школьниками математических классов и перед коллегами, работающими в таких же классах.

Это было почётно и ответственно. Важно было взять «верный угол сердца». Решил говорить о педагогике сотрудничества. Поскольку считаю её лучшей!..

Перед детьми выступил с интересной гипотезой о том, что точке пересечения высот — ортоцентру Н — не 500 лет, как полагают все, а 2000. Что её открыл великий Архимед. Эту гипотезу разработали с выпускником лицея, ныне преподавателем математики, Юрием Билецким. Другой наш выпускник — Женя Калашников — придумал лучшее (и по сей день!) доказательство свойства знаменитой прямой, проходящей через инцентр и середину стороны.

Школьники слушали с большим вниманием и интересом, показывая высокий уровень знаний в геометрии. Горели огоньки любопытства в глазах детей.

А вечером коллега из МФТИ перед выступлением вручил сделанную им дощечку «Сангаку» в память о выступлении нашего выпускника Алексея Карлюченко

на олімпіаде им. И.Ф. Шарыгина.

Выступая перед коллегами, рассказывал о мастер-классах И. Кущнира в Русановском лицее.

«Связующая нить времён» была представлена задачками Льюиса Кэрролла и импровизациями к ним.

Рассказал об успехах нынешних лицеистов — в первую очередь, Миши Плотникова и Жени Диомидова. Долго ещё беседовали после выступления. Запомнились доброжелательность и высокий профессионализм коллег.

А дальше — шумная, красавая вечерняя Москва по дороге на вокзал, которую я люблю! (хотя жить в ней, наверное, трудно!)

Что же главное я вынес из поездки?

Что наша професия — действительно самая лучшая в мире! (учитель одновременно и актёр, и режиссёр). Что педагогика сотрудничества — это хорошо! Что главное — везде и во всём оставаться самим собой!

А ещё важно, чтобы Музя тебя не покидала!..

*Григорий Филипповский,
учитель математики
Русановского лицея*

ДЛЯ ДОПИТЛИВИХ (ГОЛОВОЛОМКИ — МОСКВА-2013 — «ЦАРИЦНО»)

1. Бджоли в кількості, що дорівнює квадратному кореню з половиною всього їхнього рою, сіли на кущ жасміну, залишивши позаду $\frac{8}{9}$ рою. Тільки одна бджілка з того ж рою кружляє біля лотосу: її увагу привернуло жужання подруги, що через необережність потрапила в пастку до квітки, що мала такий солодкий аромат. Скільки всього бджіл у рою?

2. Знайдіть чотири послідовні числа, куб останнього з яких дорівнює сумі кубів трьох передніх.

2012 року Наукове товариство студентів та аспірантів при Інституті теоретичної фізики ім. М. Боголюбова відродили давню традицію — проводити Експериментальну олімпіаду з фізики та Фізичні бої для учнів 10–11 класів. На першому етапі була олімпіада. Команда отримала задачі, обладнання й 6 годин часу на розв'язування й захист. А на другому етапі завдання були роздані за три тижні й експерименти робилися вдома. Захист відбувався за правилами матбою. Дві команди нашого ліцею взяли в цьому участь. Місяць виснажливої роботи не примусив чекати на результат — І місце в м. Києві. Несподівано, але в той же час закономірно: скільки вкладаєш — стільки й маєш. Раді за нашу команду!

ФІЗБІЙ? ЦЕ ЩОСЬ НОВЕ!

Для більшості ліцеїстів звичним явищам є матбій. А ось бій з фізики? Це щось нове! Цього року наша команда вступила в боротьбу зі знаними ліцеями Києва. Як воно, що воно — ніхто не зінав. Страшнувато, але й цікаво. Готуючись до Фізичних боїв, ми стали ще більш згуртованими, дружними і навчилися допомагали одне одному у складних ситуаціях, хоча досвід матбоїв, безперечно, допоміг. Як і математика, фізика спонукала до творчого процесу: вчилися знаходити нестандартні розв'язки фізичних задач і ставити змістовні експерименти. Зокрема, ми досліджували швидкість розповсюдження хвилі доміно, знаходили критерії звареності яйця за характером його обертання і гралися з мильними бульбашками, щоб дослідити їх властивості. Також ми ставили експерименти зі струменем води та цікавились, чому підстрибує стіл, який тягнуть по підлозі.

На самих же боях ми усі страшенно хвилювалися, адже мали честь представляти Русанівський ліцей перед викладачами КНУ ім. Т. Шевченка та науковими співробітниками ІТФ ім. М. Боголюбова. Але дуже допомогла моральна підтримка Олексія Анатолійовича Овсяннікова, який залишався з нами впродовж усього часу змагань. Значно допоміг нам і Олег Віталійович Барабаш — викладач КНУ ім. Т. Шевченка та наш викладач спецкурсу з фізики. Найскладнішим виявився тиждень, коли ми готовувалися до фіналу Фізбоїв: часу була надто мало, а задачі стояли дуже серйозні, та й треба було грамотно зробити доповідь. Але й це випробування ми пройшли гідно. Уже після першої частини бою перевага була на нашому боці. Урешті-решт ми посіли перше місце. Не вірилося, адже нашими супротивниками були учні ліцею №145, уфемеелівці тощо. Сподіваюсь, що й наступного року команда ліцею візьме участь у Фізичних боях й матиме шанси на перемогу!

Алла Безвершенко,
учениця 10-А класу

НЕЗАБУТНІ МОМЕНТИ

Фізбій... Це були незабутні моменти, які змогли змінити мое життя. На початку ніхто не зінав, як це буде і чим це може обернутися для нашої команди. Але згодом, отримавши завдання, ми зрозуміли, що на нас чекає. Після першого тижня шоку команда змогла опанувати себе. Почалася певна конкуренція в команді, бо кожен хотів розв'язати своє завдання першим. Щодо мене, то в період підготовки було здобуто велику кількість інформації, щоб хоча б наблизитися до розв'язку задачі.

Але як же без дружби? Велика подяка моїм друзям по команді за підтримку в цей важливий час. Коли вже були готові презентації, доповіді й питання, я зрозумів, що кожен неймовірно хвилюється, бо це було вперше. На самперед, не хотілося підводити ке-

рівника та команду. І ось настав вирішальний день. Це було фантастично! Хоча й хвилювався під час доповіді, але відчував підтримку команди, зінав, що тримають за мене кулаки. То я ніби піднімався на

Олімп, то ніби стрибав у прірву, але відчував, що мене хтось тримає, і зінав, що все буде добре. І ми перемогли!!! Я злетів і почав пурхати, як метелик, стрибати, як лев, і радіти, як дитина. Після цього дня ми всім довели, що РЛ — таки ФІЗмат ліцей.

Отже, Фізбої — це дуже цікава і захоплива пригода, до якої слід лише доторкнутися, і вона затягне. Хотілось б побільше таких подій, які по-справжньому допомагають реалізуватися людині як особистості, надають шанс само-пізнання. Я спробував — і мені вдалося!

Спробуйте й ви...

Герман Бондаренко,
учень 10-А класу

ЗАДАЧКИ ДЛЯ ДОПИТЛИВИХ З ФІЗИЧНОГО БОЮ 2012

1. Пляма від розлитої на скатертині кави висихає.

Питання. Чому залишається лише контур від неї?

2. При певній погоді верхівки дерев описують вісімки.

Питання. За яких параметрів дерев та вітру це відбувається? Які ще замкнені фігури можуть описувати верхівки дерев, дослідіть ці параметри.

Перша згадка про учнівське самоврядування сягає в XVI століття. З давніх часів його мета залишається незмінною — виховання самодостатньої особистості, здатної відповісти за свої рішення та вчинки

ІНІЦІАТИВА

Не уроками єдиними живе ліцеїст! Звичайно, не тільки жага пізнання, а й спрага спілкування є тією силою, що наділена магнетизмом, який нас кожного ранку спрямовує до ліцею. Дорослі багато чого пропонують, щоб нас згуртувати, розвинути. Але й у мене є пропозиція. Друзі, а чому б нам не започаткувати музичний клуб «Акорд», що допоможе нам розвинути творчу натуру, розкрити потаємні таланти та зав'язати нові знайомства. З радістю запрошу охочих будь-якого віку та будь-якого рівня музичних навиків. У планах — співи, гра на музичних інструментах, концертні виступи, дискусії, походи на концерти, обговорення. Отже, активне спілкування. Сподіваюся знайти однодумців!

Олександр Кшиванський,
учень 8 класу

НІХТО НІКОГО НЕ ПРИМУШУЄ

Сьогодні в кожному навчальному закладі є учнівське самоврядування. Інколи дивуєшся активності однолітків. Думаєш, де вони на все беруть час? А коли починаєш з ними спілкуватися, розумієш, що доволі часто вони це роблять, жертвуючи навчанням. Це точно не про нас! У нас в ліцеї чітко розставлені пріоритети — на першому місці якісне навчання. Тому й посідаємо доволі високу сходинку в рейтингу навчальних закладів.

Як лідер нашого самоврядування, хочу подякувати всім, хто входить до його складу. Згадайте День учителя, День янгола, Новий рік, 8 Березня... Змогли ж створити гарний настрій усьому ліцею! Приємно бачити взаємодію між учнями різних класів, збори активу проходять у веселій і дружній обстановці.

Думаю, наше самоврядування далеко не ідеальне, але, коли потрібно, ми можемо і гарну ідею придумати, і втілити її в життя. В активі ніхто нікого не примушує щось робити — і це добре. Та

й наші дорослі мають до нас довіру. Отже, любі ліцеїсти! Чекаємо на ваші пропозиції щодо цікавих заходів.

ПОВІРТЕ, ЦЕ ЦІКАВО!

Учнівське самоврядування... У деяких це слово сполучення асоціюється з морокою, дарма витраченим часом, незліченними дорученнями педагога-організатора або класного керівника. Інші ж вважають це серйозною сходинкою на шляху до самостійності, із задоволенням занурюються у вирі підготовки концертів, конкурсів та участі в них. На жаль, таких охочих небагато. Список ліцеїного активу рясніє величезною кількістю прізвищ, проте не всі розуміють, що самоврядування — це насамперед готовність до безкорисливової, творчої співпраці з педагогом-організатором і всім ліцеєм загалом. Хтось не має часу на громадську діяльність, хтось боїться відповідальності, а хтось не може здолати в собі лінію.

Ось уже чотири з половиною роки я входжу до активу, цього року вже закінчує ліцей. Випускників змінюють семикласники, з'являється все більше нових облич, які несуть креативні ідеї щодо розбудови ліцею. Але, на жаль, розділення на «філістерів» (див. Вікіпедію) та «ентузіастів» в активі все ще має місце. І це хвилює та засмучує. Сподіваюсь, що когорта охочих до продуктивної роботи буде збільшуватися, що ліцей буде пишатися не тільки високим рівнем освіти, а ще й ініціативним і не формальним самоврядуванням! Повірте, це цікаво — самим творити своє Життя.

Григорій Чайка,
учень 11-А класу

Тетяна Баценко,
учениця 8 класу

Мені до душі порушення головного закону Ньютона — закону інерції спокою, перетворення його на інерцію руху.

А. Бреxт

НЕ ЛИШЕ РОЗУМНІ

Я думаю, що РЛ можна було б назвати не тільки фізико-математичним. Наші діти не лише розумні, але й спортивні. Кубки ліцею з футболу, волейболу, турнір з настільного тенісу — справжнє свято для ліцеїстів. Вони люблять фізкультуру й широко засмучуються, коли немає уроку. Більшість наших учнів поєднують навчання в ліцеї із заняттями спортом і досягають високих результатів. Гордістю є не тільки випускники, а і теперішні учні. Приємно спостерігати, як змінюються діти протягом навчання в ліцеї. Як вони зростають, стають сміливими, сильними, вправними, як вони долають самих себе, роблять трошки більше, ніж можуть. Ти дивишся на них і думаєш: «Якими ж вони стали!» І від цього стає радісно на душі.

*Оксана Мартіросян,
учитель фізичної культури*

ПРО СТАНІСЛАВА МАРЧЕНКА (ІЗ РОЗМОВОВАХ ПЕРЕРВАХ)

Говорячи з однокласниками про Стаса, найчастіше чула про його цілеспрямованість, прагнення бути першим, почуття гумору та дружелюбності. Спілкуючись з ним особисто, помітила скромність та навіть деяку сором'язливість, коли йдеться про його персону.

Для тих, хто не знає, Стас — кандидат у майстри спорту (КМС) з плавання, учень 10 класу нашого ліцею. Він володар багатьох медалей та кубків, які здобув на змаганнях всеукраїнського та міжнародного рівня. Останній здобуток — перемога на I етапі VIII Кубку Світу з плавання в ластах, що відбувся в Угорщині в березні.

Поєднуючи навчання зі щодennimi дворазовими тренуваннями, він якимось чином усе встигає.

Ще в дитинстві саме батьки спрямували його на заняття плаванням, та й про РЛ теж розповіли батьки. Вступив він до ліцею за результатами олімпіади. Потім розпочалося навчання, і змагання були не тільки в басейні, а й на матбоях та різних олімпіадах.

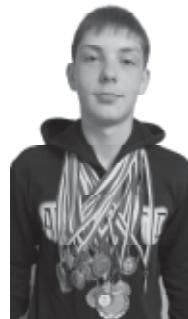
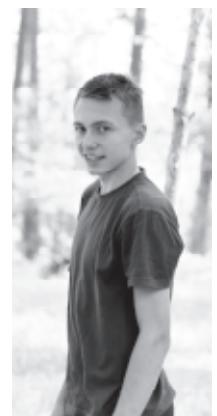
На питання, чи не легше було навчатися в спортивній школі та готуватися там, можливо, до олімпійського чемпіонства, отримала однозначну відповідь: «Ні!» Стас не плачує спортивну кар'єру. Планує стати інженером.

Станіслав — приклад поєднання зовсім різних видів діяльності — математики й спорту. Бажаємо йому стати майстром спорту та здобути ще не одну міжнародну перемогу.

*Марія Проніна,
учениця 10-А класу*

Антон Кушнір, учень 11-А класу, призер І Міської олімпіади з фізкультури 2012-13 н.р. Серед школярів, що представляли майже 600 шкіл Києва, Антон увійшов у трійку кращих спортсменів. Ви думаете, що олімпіада з фізкультури — це не надто складно? Помиляєтесь! Треба було скласти залік із 6 дисциплін: гімнастики, футболу, гандболу, баскетболу, туризму, легкої атлетики. Та й ще було виробування з теорії. Антон серйозно готувався, займався разом з Оксаною Миколаївною в нашому підвілі та вдома. Допомогло те, що багато років він входив до туристичної команди ліцею. Він має III дорослий розряд зі спортивного туризму. Якимось певним видом спорту Антон не займається. Але має хороші фізичні дані й з розумом уміє ними скористатися. Вітаємо з перемогою!

Денис Ткачук, учень 9 класу, член туристичної команди ліцею, має II дорослий розряд з туризму і II розряд з плавання. Уже 8 років займається спортом. Має більше 10 серйозних нагород. Останні здобутки Дениса — два I місця на XXVIII Міжнародному турнірі Героїв Чорнобиля з комплексного плавання та плавання брасом. Захоплення спортом допомагають йому краще вчитися.

Микита Степаненко, учень 8 класу, уже більше 5 років займається в Спортивно-танцювальному клубі «Форсаж» (тренер Жильцов В.Ю., партнерка Нагорна Христина). Має спортивну категорію — «Є клас». Брав участь у багатьох турнірів та неодноразово посідав призові місця: «Дебют 2012» — I місце, «Прем'єра 2012» — II місце...

Кожного року ліцейна газета вміщує матеріали про наших випускників. Усі вони стали цікавими особистостями. Серед них чимало науковців, викладачів, є медики, актори, архітектори, авіатори, журналісти, бізнесмени... Є і спортсмени. Пропонуємо вам зустріч з членом Олімпійської збірної України з легкої атлетики, випускником 2005 року, Давидовим Ігорем

Кор. Як і коли ви почали займатися спортом?

Легкою атлетикою — в 11 класі. Оксана Миколаївна, класний керівник і вчитель фізкультури, якось сказала мені: «Ігоре, може, тобі зайнятися бігом, ти бігаєш швидше, ніж будь-хто в школі?» Спочатку я не погодився, але все ж таки пішов до легкоатлетичного комплексу, що на Березняках. Тренерів не було: усі на змаганнях. На запитання «Чи можна записатися в секцію» отримав відмову. Ні, так ні. Але історія мала продовження. Прийшли до нас тренери-легкоатлети на урок фізкультури, а я якраз прийшов без форми. Оксана Миколаївна «примусила» мене бігти дистанцію — так я й почав займатися атлетикою.

Заняття легкою атлетикою заважали навчанню чи все ж таки вдавалося поєднувати?

Ні, не заважали, вдавалося поєднувати. Навпаки, ще залишався час і після навчання, і після тренувань. Головне — себе організувати.

Спорт чи математика — що переважило?

На даний час — спорт, але математика мені теж подобається. Алгебру знаю і розумію завдяки Ірині Володимирівні Михайлік. Геометрія мені давалася складніше. У мене був чудовий учитель — Григорій Борисович Філіпповський, але це не моя наука.

Ваш приклад переконує, що спортом все-таки можна займатися не лише з раннього дитинства, щоб досягнути високих результатів...

Мабуть, так, але все-таки, якщо спорту не було в дитинстві, навряд чи... Я займався до легкої атлетики різними видами: біатлоном, футболом при клубі «Динамо», баскетболом, захоплювався волейболом.

І в інших видах спорту теж були досягнення?

Так, з біатлону я виграв Чемпіонат України, став кандидатом у майстри спорту. Футбольну кар'єру зупинила травма. Якось надовго ніде не затримувався, некомфортно було на одному місці. А ось у легкій атлетиці вже 10 років.

Який на даний момент у вас спортивний розряд чи звання?

З легкої атлетики я мастер спорту міжнародного класу. Усі інші звання втрачають свою силу, якщо ти їх не підтверджуеш.

Яким чином отримують звання?

Є певні нормативи, котрі потрібно виконати для 3, 2, 1 розрядів, кандидата в майстри спорту, май-

стра, майстра міжнародного класу та заслужено-го майстра спорту. Заслуженим стають, коли виграєш (1–3 місця) на Чемпіонаті світу або ввійшов до шістки найсильніших на Олімпійських іграх.

Які нагороди маєте, у яких країнах доводилося виступати на змаганнях?

Маю більше 100 різних медалей. Якщо чесно, то я їх не рахую. А щодо країн, то виступав в усіх країнах Європи, крім Португалії та Іспанії.

Ваша вища освіта пов'язана зі спортом?

Ні. Я здобув вищу освіту за спеціальністю «Менеджмент транспортного будівництва та логістика».

Усі знають, що перебування в спорті пов'язане з віком людини. Чи може спорт стати покликанням на все життя, як казав Г. Сковорода, його «сродною працею»?

Думаю, що може. Це залежить від того, які ставить людина перед собою цілі.

Які плани в спорті та взагалі в житті?

Мені хотілося б виграти Олімпійські ігри, думаю, кожний спортсмен цього прагне. А в житті?.. Мені дуже багато чого хочеться і зробити, і побачити, і досягти.

Хотіли б провести майстер-клас в РЛ з легкої атлетики?

Можливо, ще не пропонували. Запропонують — спробую.

А фізкультуру викладати поряд з Оксаною Миколаївною хотіли б?

Ні, не хотів би. Я навіть тренером себе не бачу, не лежить у мене до цього душа. Це надзвичайно важка праця. Спортсмени як діти: з ними треба бути одночасно і батогом, і пряником.

Тобто бути тренером важче, ніж гарним спортсменом?

Це просто різні речі. Було дуже багато гарних спортсменів, які не змогли стати гарними тренерами. Є дуже талановиті тренери, які максимум мають звання майстра спорту.

У здоровому тілі — здоровий дух. А чи може бути здоровий дух без здорового тіла?

Так, і тому чимало прикладів в історії. Але якщо говорити про професійний спорт — то це не для здоров'я. Для здоров'я, коли займаєшся легкою для свого задоволення.

Щоб Ви порадили ліцеїстам? Яким треба бути, щоб досягти бажаного?

Мабуть, бути лідером у будь-яких починаннях, не опускати руки, тому що невдачі завжди бувають. Треба рухатися до мети, яку ти собі поставив. А якщо її досягнув, не зупинятися і ставити нову, тобто весь час рухатися вперед.

Дякую за відвертість. Бажаю й Вам досягти найближчої мети — здобути перемогу на Олімпійських іграх!

Інтерв'ю провела Катерина Пузирна, випускниця 2012 року

ЛЮДИ – НАЧЕ РІКИ...

Вузенькі, ледь помітні між очеретяними та верболозними заростями чи бурхливі та нестремні, які своєю шаленою течією ладні знести будь-що на життєвому шляху, або широкі та величні, що гордо несуть свої води до моря, зрошуючи поля, тримають на собі як маленькі плоти, так і могутні каравели, забезпечують енергією електростанції. Одні легко висихають, лишаючи по собі лише русля, інші – живуть століттями і, здається, молоді навіки.

Кожен виточує русло відповідно до характеру течії й пливе своїми берегами. Скільки не тривав би цей рух, все одно, рано чи пізно настає час виснаження. Виснаження від думок і переживань, вражень їх емоцій, щоденних навантажень і відповідальності, мрій і можливостей, несподіванок і сюрпризів... Українка виснажена, людина прагне втекти від шаленого коловороту подій, який з дня на день набирає все більше обертів і всмоктує в себе. З'являється нездолане бажання втекти від метушливого світу на самоту ... до природи.

Як зів'ялий пожовклив осінній листочек, що знемігся від щоденного вуличного шуму й галасу, вітру й мряки, палючого сонця й рясного дощу, задушливих газів і нестерпних викидів, відривається від гілки та поступово, утримуючись у повітрі на деякий час, починає своє падіння... Летить, летить, летить.... Кружляє в блакитній яві неба, прозорій чистоті повітря...

Здається, ніщо не може зупинити цей замріяний політ... ось-ось вона — така близька й довгоочікувана земля! Складається враження, що зараз, ледь торкнувшись, граціозно й ніжно ляже, відчує прохолодну, чисту, прозору, велику і важку,

сповнену життя й сили ранкову краплину роси. Дотик... Відпочинок... Такий бажаний, життєво необхідний. Проте, звідки не візьмись, зривається вітер і несамовитим вихором підхоплює виснажену, вичавлену, нікому не потрібну часточку природи і підносить угору. Крутить, вертить, закручує, кидає то вгору, то вниз, перевертає, надламує посохлі краєчки... Повернення. Повернення після тісного, ні з чим не-зрівнянного спілкування з природою.

І так буде завжди: пауза — порив, відпочинок — робота, затишня — штурм, доки триває час, відведений нам.

Галина Дичко,
учениця 11-Б класу

ЛІЦЕЙНІ ВІТРАЖІ

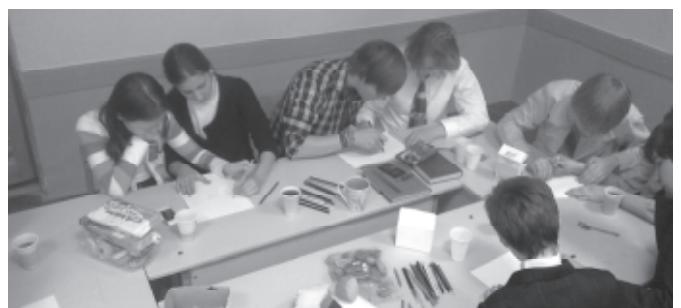
Адреса редакції: Київ, бул. Давидова, 17 А
E-mail: info@rl.kiev.ua
Редакційна колегія: Галина Дичко, 11-Б клас;
О.Артеменко, учитель укр. мови та літератури,
О.Мирфайзиев, учитель інформатики.
Сайт ліцею: www.rl.kiev.ua

ЗА ЧАШКОЮ ЧАО

Уже півроку в ліцеї діє гурток «Психологічна школа». Як відомо, з грецької мови «школа» — це «дозвілля». Саме таку мету, у першу чергу, має гурток — організовувати затишний простір для ліцеїстів, у якому вони зможуть знайти для себе емоційне розвантаження, спілкування, ґрунт для роздумів, здобути новий психологічний досвід. Під час занять панує дружня та душевна атмосфера за чашкою чаю. За традицією, кожне зібрання гуртка розпочинається з рефлексійного кола: кожен має змогу розповісти, що цікавого з ним відбувалось протягом тижня, який настрій переважав, що хвилює на даний момент і чого хотілося б. Замість мікрофона — різноманітна м'яка іграшка Кіт Вова. Гуртківці дуже полюбляють його і дотримуються правил: говорити лише той, хто тримає кота в руках. Таке правило виховує взаємоповагу та просто підіймає настрій. Щотижня на заняттях розглядаються різні актуальні теми, такі як «Брехня. Чи можливо обйтись без неї?», «Світ емоцій», «Довіра», «Що таке кохання?», «Сторони моого Я» тощо. Кожна тема супроводжується різноманітними психологічними техніками з арт-терапії, психодрамами, діагностичними методиками та загальним обговоренням. Проте завдяки теплій атмосфері, не зважаючи на серйозність тем та важливість роботи, що виконується, заняття проходять на одному подиху, і, як правило, гуртківці виходять з посмішкою відпочивши. Наприклад, останнього разу гуртківцям була запропонована психодраматична техніка (психодрама — метод психотерапії та психологічного консультування, започаткований Якобом Морено). Дві невеликі групи пишуть одна для одної сценарій на довільну тему, підбираючи індиві-

тально на заняттях розглядаються різні актуальні теми, такі як «Брехня. Чи можливо обйтись без неї?», «Світ емоцій», «Довіра», «Що таке кохання?», «Сторони моого Я» тощо. Кожна тема супроводжується різноманітними психологічними техніками з арт-терапії, психодрамами, діагностичними методиками та загальним обговоренням. Проте завдяки теплій атмосфері, не зважаючи на серйозність тем та важливість роботи, що виконується, заняття проходять на одному подиху, і, як правило, гуртківці виходять з посмішкою відпочивши. Наприклад, останнього разу гуртківцям була запропонована психодраматична техніка (психодрама — метод психотерапії та психологічного консультування, започаткований Якобом Морено). Дві невеликі групи пишуть одна для одної сценарій на довільну тему, підбираючи індиві-

дуально для кожного участника такого персонажа, який буде його повною притягливістю. Далі групи обмінюються сценаріями та через деякий час розігрують їх один перед одним. Таким чином, кожен має змогу подивитись на світ під іншим кутом, відчути на якийсь час себе абсолютно іншою людиною і, можливо, відкрити свої приховані сторони. Кожна вправа завершується обговоренням та підбиттям підсумків: що корисного було винесено. Отже, щоразу гуртківці повертаються додому з новими трофеями у своїй скарбничці досвіду.

Юлія Перчикова,
психолог ліцею